

'GELOOF ME NOU, ER IS ECHT LEVEN OP PLUTO'

Is er leven op Pluto? Kun je dansen op de maan? Is er een plaats tussen de sterren waar ik heen kan gaan? Het zijn vragen die Henk Westbroek en zijn maten van Het Goede Doel in 1982 hardop stelden bij het schrijven van *België*. Maar bijna vier decennia later is de wereld veranderd. De geestelijk vader legt zijn oude hit op de snijtafel: 'Als ik het nummer nu live zing, vervang ik Chili door Irak.'

H

Het schrijven van *België (is er leven op Pluto...?)*, het laatste nummer van het gelijknamige debuutalbum van Het Goede Doel, ving Henk Westbroek aan met een heel andere gedachte dan aanvankelijk de bedoeling was. Het politiek getinte nummer dat het werd, was namelijk oorspronkelijk bedoeld als 'nummertje over de ruimte'. Westbroek legt uit: 'David Bowie en Elton John hadden met *Space Oddity* en *Rocketman* kort achter elkaar liedjes over de ruimte uitgebracht, en dus leek het me een leuk idee om ook eens een Nederlandse versie over dat onderwerp te maken. Is er leven op Pluto, vroeg ik me af. Daar wilde ik op verder bouwen. In 1982 hadden we nog geen idee, maar inmiddels hebben onderzoekers geconcludeerd dat er een oceaan onder het aardoppervlak zit en dus is het mogelijk. Geloof me nou, er is echt leven op Pluto. Kun je dansen op de maan, nog zo'n vraagstuk waar we natuurlijk allang het antwoord op weten. Ook dat is mogelijk. Trek een ruimtepak aan en je komt meters hoog met je sprongetjes. Dat hebben de eerste bezoekers vijftig jaar geleden wel bewezen.' Westbroek vervolgt: 'Met goede moed klom ik in

de pen, maar voor ik het wist liep het proces ineens een heel andere kant op en kwam dit eruit. Dat gebeurt weleens. De collega's van Het Goede Doel vonden het meteen leuk en Henk Temming maakte er een al snel een betere melodie op dan de vage klanken die ik had bedacht en helemaal nergens op sloegen. Op het moment dat we het ook daadwerkelijk live gingen spelen, vond niemand er echter wat aan. Pas toen de radiostations het draaiden, ging het werken. En dat doet het nog steeds. De Vlamingen hebben het omarmd als een soort tweede volkslied, iets waar ik nog steeds trots op ben. En het is nooit een controversiële song geworden. Daar kwamen nummers als *Vriendschap* en *Gijzelaar*, die als minder positief werden gezien, en *Sinterklaas*, dat ineens racistisch was, voor in aanmerking. Op *Dansen Is een Wereldtaal*, dat ik schreef voor Kinderen voor Kinderen, ging Jeroen Pauw zelfs eens live op tv helemaal los. "Pygmeeën die zijn net als wij, alleen kunnen ze nergens bij," had ik geschreven. Vond hij absoluut niet kunnen. Veel kwaadheid zat er echter niet in. Het nummer bestond overwegend uit waarheden als een koe, zeker in die tijd. Of

dat met de beschrijvingen van de verschillende landen uit België nog steeds zo is, weet ik niet. In bijna veertig jaar tijd is er een hoop veranderd.' We nemen de proef op de som.

Duitsland: daar zijn ze zo streng

'Duitsers zijn een erg streng volk, altijd al geweest. Op school, in de omgang met mensen op straat, dat is algemeen bekend. Mijn beste vriend woont in Hamburg en steeds wanneer ik hem bezoek, moet ik weer even wennen aan de houding van de mensen daar. De eerste keer dat ik in aanraking kwam met het Duitse gedrag was op 6-jarige leeftijd. Samen met mijn vader kampeerde ik in het bos waar hij een soort vishengeltje voor me had gemaakt: een houten stokje met een touwtje, en een veiligheidsspel om het bij elkaar te houden. Daarmee viste ik dan zogenaamd in het smalle beekje dat er stroomde. Voor we het wisten, stond de boswachter naast ons om een bekeuring uit te schrijven wegens het vissen zonder vergunning. Mijn vader ging er direct tegenin, werd boos en riep ook nog iets over de Tweede Wereldoorlog. Een kwartier later werd hij door twee agenten afgevoerd.'

Chili: daar doen ze zo eng

'Vroeger had je daar Salvador Allende, die er als president een goede gewoonte van maakte om mensen waar hij het niet mee eens was te laten verzamelen in een stadion en gezamenlijk ter dood te brengen. Chili ging gebukt onder een eng dictatorschap, daar waren vriend en vijand het wel over eens. Deze zin in het nummer is gelukkig verouderd, want tegenwoordig is het er prima toeven. Ik ben inmiddels gezegend met een Chileense schoonzoon en weet dus dat ze daar vandaag de dag een keurig functionerende democratie hebben. Als ik het nummer nu live zing, vervang ik Chili door Irak.'

Koeweit: dat is me te heet

'Dat is het nog steeds. Het is er minstens vier maanden per jaar gemiddeld 45 graden Celsius, daar trek je geen winterjas bij aan.'

Amerika: dat land bestaat niet echt

'Amerika is ook geen land, maar een werelddeel. De Verenigde Staten dan weer wel. De plek van

Henk Westbroek.

de onbegrensde mogelijkheden, zeggen ze wel eens, maar dan gaat het met name om de gekke dingen. Oud-acteur Reagan was er net president en nu zit een man als Trump op die plek. Dat kan allemaal in de democratie van dat leuke land, al moet je het niet wagen er ooit ziek te worden. Ik heb zelf weleens meegemaakt dat ik er met een enorm gezwel onder mijn kin een ziekenhuis binnenstapte, maar niet direct geholpen werd. Eerst moest ik vooraf 500 dollar betalen en tien pagina's ondertekenen waarin je zegt dat, wanneer de dokter een fout maakt, het jouw schuld is. Wat dat betreft is het qua voorwaarden net de ANWB, die hebben daar ook een handje van. Qua zorg is het een zeer onaangenaam land waar je enkel met twee of drie baantjes kunt overleven. Van obamacare is weinig terechtgekomen, omdat ministers links en rechts de boel continu weer veranderen. Het woord sociaal moet daar nog steeds worden uitgevonden en ondertussen betalen multinationals geen belasting. Dat was toen trouwens ook al zo.' ▶

Het Goede Doel.**Noord-Ierland: daar gaat alles stuk**

‘De IRA was begin jaren 80 enorm sterk actief in Ierland en blies regelmatig de boel op, ook in Engeland. Ik herinner me nog goed dat ik eens een café in Londen uit stapte en ik de volgende dag op het nieuws zag dat de halve buurt daaromheen was opgeblazen. Men stond elkaar tot aan het einde van die beweging echt naar het leven, en maakte letterlijk alles op hun pad stuk. De IRA bestaat niet meer, maar zo nu en dan plegen sympathisanten die het vredesverdrag met Engeland niet erkennen nog weleens een aanslag. Ik heb de zin er daarom maar in gelaten.’

China: dat is me te druk

‘Dat is ook zo. Je wordt er gek van: China is een druk land en wordt alsmaar drukker. Ik heb de eenkindpolitiek dan ook altijd een erg sympathiek idee gevonden. We maken ons in eigen land dag en nacht druk om het milieu, maar elk nieuw geboren kind staat met een volledig leven voor 2 miljoen vliegkilometers en 50 miljoen kilometer met de auto. Wanneer je als gezin meer dan één zoon of dochter hebt, mag je daarom mijn inziens geen grote mond hebben over het klimaat. Al die politici met een hele rits kinderen op de bank, die zich druk maken over uitlaatgassen, hebben geen recht van spreken. Wat China betreft: dat land is drukbevolkt, maar gelukkig ook heel groot. Er zijn nog kilometers vrije steppes over waar men terecht kan. Alles binnen die beroemde muur die eromheen staat.’

Schotland: dat is me te nat

‘Ik ben er net op vakantie geweest en kan bevesti-

‘Niemand heeft ooit doorgehad dat ik USSR met een extra S schreef, en er heeft ook nog nooit iemand naar gevraagd. Dit is de eerste keer dat ik het ophelder’

gen dat het er nog steeds erg nat is. Van de veertien dagen regende het er dertien.’

USSR: dat gaat me net te ver

‘De voormalige Sovjet-Unie werd kortweg geschreven als USSR, maar ik heb daar in de songtekst een extra S aan toegevoegd als kleine verwijzing naar de Tweede Wereldoorlog en de SS van nazi-Duitsland. Niemand heeft dat ooit doorgehad en er heeft tot op heden ook nog nooit iemand naar gevraagd. Volgens mij is dit dus de eerste keer dat ik het ophelder. Rusland was vroeger net zo fout als het nu is, al gingen ze in de jaren 80 nog een stapje verder door je direct naar Siberië te sturen als je iets fouts over de regering zei. Onder Poetin is er niet veel veranderd, waardoor dat dictatoriale beeld overeind is gebleven. Het is een akelig land om te leven en nog steeds is het raadzaam over veel dingen je mond te houden. Ze gaan daar niet zo zachtzinnig om met mensen met een mening.’

Cuba: dat is me te zoet

‘Cuba exporteerde voorheen maar twee dingen: sigaren en suiker. Zoet dus! Het is het enige socialistische land waar, ondanks een wereldwijde boycot, de leiders zich niet schaamteloos hebben verrijkt. De Poetins en Arafats van deze wereld hebben en hadden honderden geheime miljoenen in Frankrijk zitten, maar de Castrootjes hebben daar, voor zover ik weet, niet in diezelfde mate aan meegedaan. Het beeld van vroeger is redelijk ongewijzigd gebleven. Ze leven er misschien iets vrijer, maar het merendeel is nog steeds straatarm. Daarentegen beschikken ze wel

over gratis onderwijs en gezondheidszorg, iets waar we in Nederland nog steeds om vechten. Ook leveren ze nog steeds regelmatig talentvolle bokkers af die er na een lucratieve carrière gewoon weer terugkeren. Wonen in armoede, maar blijkbaar toch hartstikke gezellig.’

Polen: daar gaat het te goed

‘Dat was ironie en dat is het nog steeds. Natuurlijk gaat het daar niet goed! Waarom denk je dat er elk jaar weer flink wat Polen onze kant op komen? Dat doen ze natuurlijk niet voor niks. De hoofdstad Warschau is mooi en goed georganiseerd, alles daarbuiten een waar drama.’

Lapland: dat is me te koud

‘Het zal er in veertig jaar tijd heus een tikkie warmer geworden zijn, maar ’s zomers komt de temperatuur er nog steeds niet boven de twintig graden uit en ’s winters vriezen bij min dertig je vingers eraf. Misschien iets voor de beroemdste inwoner, de Kerstman, maar niet voor mij. Ik heb een hekel aan kou en ga dus ook nooit op wintersport. De enige keer dat ik het deed, liep ik bij een zeer ongelukkige val direct een knieblesure op.’

Nederland: hier krijg ik het benauwd

‘Was ons land aanvankelijk nog benauwend door overbevolking, tegenwoordig voelt dat zo aan vanwege de verstikkende moraliteit waar we mee leven. Je mag geen alcohol meer drinken, roken is op veel plekken verboden, vlees eten is slecht en er heerst vliegschaamte vanwege het milieu. Als er in *de Volkskrant* een receptje staat voor een karbonade, dan wordt dat eerst voorafgegaan door drie paragrafen uitleg waarom het eigenlijk heel slecht voor je is. Schrijf ik voor de NPO een nieuwe versie van mijn lied Sinterklaas, waarin de pieten allerlei verschillende kleuren hebben, durven ze ’m niet te draaien omdat ze daarmee indirect toegeven dat het origineel in hun ogen fout is. We zijn een enorm zeurland geworden en dat continue morele vingertje is ontzettend benauwend.’

België: iedereen lacht, dat taaltje is zo zacht

‘Tja, in de tijd dat het Vlaams Blok nog niet bestond. Al moet ik zeggen dat ik nog regelmatig in België kom en het steeds weer ontzettend naar mijn zin heb. De mensen zijn er hartstikke vriendelijk. Het land is in veel opzichten altijd vrij behoudend geweest en nog steeds verdeeld in een taalstrijd. Ben je voorbij Wallonië, dan doet men alsof ze je niet meer verstaan. Het tegendeel is natuurlijk waar. Geen land is uitein-

Op 12 april komt Henks laatste muziek uit, met daarop een verzameling nieuwe nummers die in het teken staan van duurzaamheid. ‘Veel van mijn liedjes gaan lang mee, dus op mijn manier draag ik er een steentje aan bij. Het is wel het laatste dat ik ooit maak, uitgebracht op een ouderwetse langspeelplaat, en dan is het mooi geweest. Van mij geen nieuwe muziek meer. Ik ga met pensioen.’

delijk perfect, maar het leek me wel leuk om voor dit nummer België als ideaal te nemen. Een klein, onbetekenend landje waar ze onze taal verstaan en waardoor ons optreedgebied voor Het Goede Doel met wat kilometers werd vergroot. Doorbreken in Amerika was nooit ons doel en deze titel had geen diepere betekenis dan deze. Een beetje jokken in je liedjes is nooit erg en uiteindelijk is België van alle landen toch degene die er het best vanaf komt.’ ✘

